

הַצָּדֶק שֶׁל פְּנֵי

סדר שריפת חמץ

לפני שריפת החמץ נהוגים לומר:

הנני מוכן ומווכן לקיים מצות עשה של שריפת חמץ, לשם ייחוד קודשא בריך הוא ישכינתי על ידי הוה טמייר ונעלם בשם כל ישראל; ויהי נעם יי' אליהינו עליינו, ומעשה ידינו כוננה עליינו, ומעשה ידינו פוננהו;

ומיד אחר שריפת החמץ, כאמור שלוש פעמים:

**כל חמץ דאיقا בראשותי. דחויתה זדלא חוויתה.
דבערתה זדלא בערתה. לבטל זלהוי (הפרק) בעפרא
דארא:**

תפלה לאחר שריפת החמץ וביטולו

**יהי רצון מלפניך יי' אליהינו ואלהי אבותינו, שתורתם עליינו ותצלנו מאסור חמץ
אפיקלו מכל שהוא, לנו ולכל בני ביתנו ולכל ישראל, בשנה זו ובכל שנה ושנה כל ימי
חיינו, וכשם שביעירנו החמץ מופתינו ושרפנווה, כן תזענו לבער היצר הרע מקרובנו
תמיד כל ימי חיינו, ותזענו לדבק בה ובתורתך ואהבתך ולדפק ביציר הטוב תמיד, אנחנו
וורענו וורע ורענו מעטה ועד עולם, כן יהי רצון אמן:**

מגביהם את הקורה, וכל המסובים מתחילה לומר "הא לחמא עניא", ונוהגים לכפול אותו ג' פעמים. ואחר כך יתחלו ההגדה בהסברה נכונה, וביראת ה' טהורות.

**הָא לְחַמָּא עֲנִיא. דֵי אֲכַלֹּו אֶבְהָתְנָא
בְּאֶרְעָא צְדָמְצָרִים. סָל-דְּכָפִין יִהְתִּ
וַיַּסְלֵל. כָּל-דְּצָרִיךְ יִירְתִּי וַיִּפְסַח.
הַשְׁתָּא הַכְּאָת. לְשָׁנָה הַבָּא בְּאֶרְעָא
דִּישְׂרָאֵל. הַשְׁתָּא הַכְּא עַבְדִּי. לְשָׁנָה
הַבָּא בְּאֶרְעָא דִּישְׂרָאֵל בְּנֵי חָרִין:**

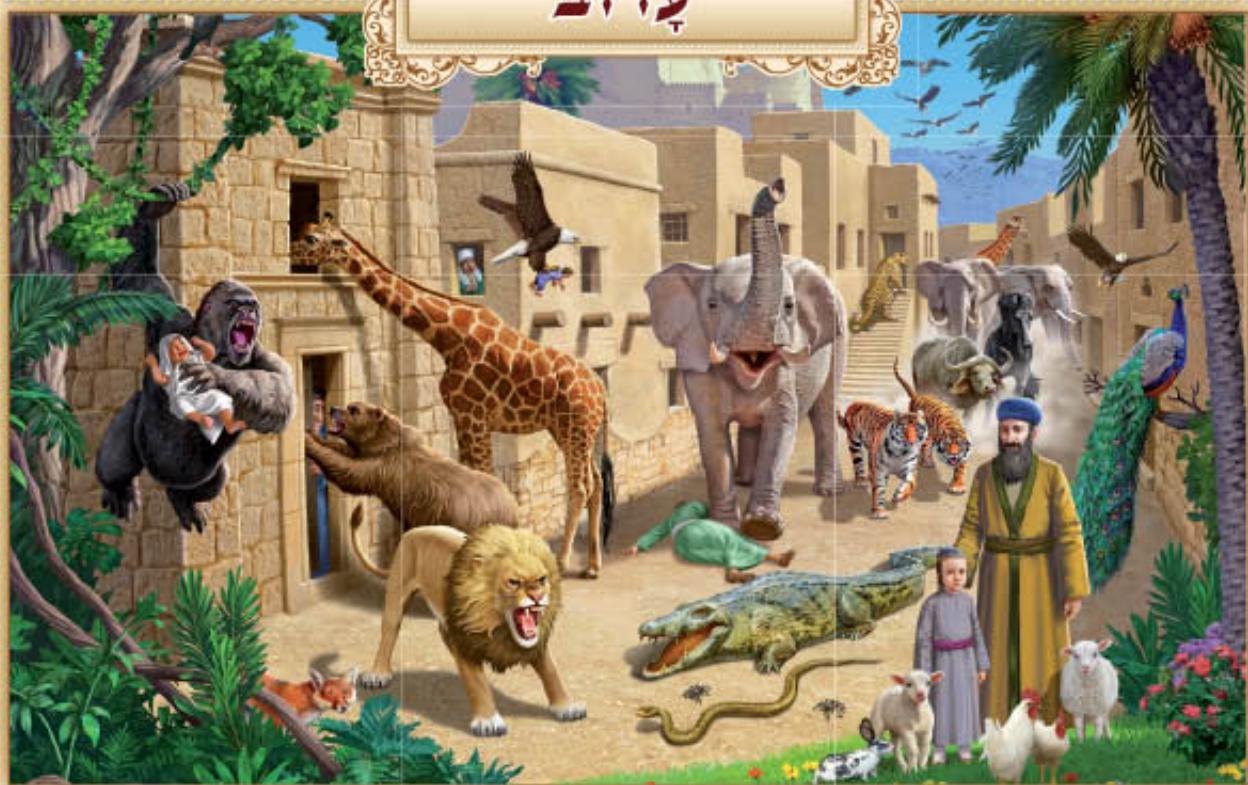
מקסה את הפצצות ומורה להסיר את הקורה ולהניחה בסוף המשלחן כבר אכלו, כדי שיראו הילדים הקטנים ויבאלו לפיה מסלקיים את הפצצות הפונקנות לאכילה, ויאמרו להם שאין רשותם לאכל עד שיש ספר ביציאת מצרים.

בנימ

ערוב

חַד גָּדִיא, חַד גָּדִיא:
דָּזְבֵּין אֲבָא בַּתְּרִי זֹוִי.
חַד גָּדִיא, חַד גָּדִיא:

וְאַתָּא שִׁוְנְרָא, וְאֶכְלָה לְגָדִיא, דָזְבֵּין אֲבָא
בַּתְּרִי זֹוִי. חַד גָּדִיא, חַד גָּדִיא:

וְאַתָּא כָּלְבָא, דָנְשָׂר לְשִׁוְנְרָא, דְּאֶכְלָה לְגָדִיא,
דָזְבֵּין אֲבָא בַּתְּרִי זֹוִי. חַד גָּדִיא, חַד גָּדִיא:

וְאַתָּא חֻוְטָרָא, וְהַפְּה לְכָלְבָא, דָנְשָׂר לְשִׁוְנְרָא,
דְּאֶכְלָה לְגָדִיא, דָזְבֵּין אֲבָא בַּתְּרִי זֹוִי. חַד גָּדִיא,
חַד גָּדִיא:

וְאַתָּא נְזָא, וְשָׁרֵף לְחֻוְטָרָא, דְּהַפְּה לְכָלְבָא,
דָנְשָׂר לְשִׁוְנְרָא, דְּאֶכְלָה לְגָדִיא, דָזְבֵּין אֲבָא
בַּתְּרִי זֹוִי. חַד גָּדִיא, חַד גָּדִיא:

וְאַתָּא מִיאָ, וְכָבָה לְנְזָא, דְּשָׁרֵף לְחֻוְטָרָא,
דְּהַפְּה לְכָלְבָא, דָנְשָׂר לְשִׁוְנְרָא, דְּאֶכְלָה לְגָדִיא,
דָזְבֵּין אֲבָא בַּתְּרִי זֹוִי. חַד גָּדִיא, חַד גָּדִיא:

ספר

גָּלוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּארֶץ מִצְרַיִם

השְׁעָבָד הַפּוֹרָא וְהַאוֹר הַגָּדוֹל שָׂעָרָה מִן הַאֲפָלָה

הַנְּסִים וְהַגְּפָלָות שְׁחוֹלֵל הַבּוֹרָא יָתַבֵּךְ בַּיָּדו הַגָּדוֹלָה

ע"פ' נידרשי חז"ל

כאשר ירדו בני ישראל למצרים, היה מספרם רק שבעים נפש: **"ז'יר שם מצרים"**. הקדוש ברוך הוא ברם בברכת מיחודה, והם פרו ורבו בקהילות ווחלכו לשנים עשר שבעים.

כל זmoon שתיו בני יעקב, נבדו אותו המצרים מאד. פרי כי אהיו של יוסף – הפטשה למלוי: כל בני ישראל דור שפאו – הקפידו על שמירת המצוות ולא השפעו כלל מрушעתם של המצרים. הם פרו על יחודות וחנוך מדרכי הגויים.

כשפלו לארץ פאוסף מאה ועשר שנים, קש שהוא עוכד להפטר מן העולם. גרא יוסף לאחיו וספר להם על דבר המשעבוד הקרוב ובא. הוא אף נתן להם סיכון מותי תבואה גאלתם: כאשר יבוא אכם ואפריך לבם בלשו הוא: **"פקד יפקד אלקים אתכם"** – דעו שהוא

הגואל האמת. יוסף גם השביעם להעלות את עצמותיו עקים בשיזאו למצרים.

לאחר פטירתו של יוסף נפטרו בזה אחר זה כל אחיו וקם דור חמוץ, שזיה מהדור הקודם. לא עוד שכירה קפנית על המצוות; לא עוד התרחקות מחלוקת מדריכי המצרים. בני ישראל חלו לתקרבם למצרים ולמד ממעשיהם, גם בזמנים המוצאות הטרפה.

ראה ה' את הדורותם של בני ישראל ואת נסונות ההתקבבות שלהם למצרים – והכניס לבם למצרים שזאה אלהים. אולם תוצאתה של שנאה זו הייתה גורות קשות, אך בעקבותיהם התרחקו בני ישראל ממצרים.

ויק נ█שורה שלמותו של עם ישראל, גם אצל המצרים לא נשאר המזב כשקהיה. מלבד התהילה, ובני דור קודם הקודם, שהבירו את השבעים, כבר לא היו בין החיים. הביטו למצרים בעם ישראל היושב בינויהם, והדרים שראו לא מזאו חן בעיניהם כלל:

הקדוש ברוך הוא ברך את בני ישראל, והם התרבו בזרע נס, עד שהלכו לעם עזום בגדלו: **"ז'יר שם למו ז'ודול, עזום ורב."** בכל לדה נlidיו שפה תינוקות בנת אשתו לא היו בין בני ישראל עקר או עקרה שלא יילדו, ואף על פי שבכל לדה נlidיו תינוקות רבים, חי גלים גריים וחווקים, ולא נפטר במותם הלכניים שהסקיף להכין כל אחד ואחד עם ישראל, וכן היום הוא והלאה הכריחו אותם למסמיך ולהכין כל יום מספר לבנים וזה. פומבו, המצרים לא הعلن בדעתם לשלט להם את התשלומים שתקבטה...

אמר פרעה: יישוב בינויהם עם שפתגרגה מיום ליום, ולא ירטק הום ועם יהיו רבים

